

Dokumenty a otázniky

Ponovembrové Slovensko vo vzťahu k životnému prostrediu a trvalo udržateľnému životu (IV). Zostavil Mikuláš Huba. Vydala Spoločnosť pre trvalo udržateľný život vo vydavateľstve EuroUni Press, Bratislava 1996.

Séria stanovísk, hodnotení a úvah o životnom prostredí a trvalo udržateľnom živote **Ponovembrové Slovensko** pokračuje už štvrtým zväzkom, ktorý sa v značnej mieri zameriava na vzťahy životného prostredia a konkrétnej politiky. Pomerne veľkú pozornosť venuje napr. otázkam životného prostredia v programoch vládnych kabinetov a pôsobeniu ochranárov v parlamentoch.

Významnú časť publikácie zaberá príspevok J. Zamkovského a P. Žilinčíka o vývine environmentálnej politiky na Slovensku v rokoch 1990–1992. Autori v nom o. i. konštatujú: "Slovensko má na čo nadzívaťať. Jeho jedinečné prírodné a kultúrne hodnoty, ktoré sa napriek desaťročiam systematického ničenia zachovali, sú neoddeliteľnou súčasťou celosvetového dedičstva... Ludský potenciál, ktorým táto krajina disponuje, možno využiť lepšou koncepciou prácou s podstatne vyšším efektom za podstatne nižšie náklady". V ďalšom článku sa Pavel Šremer zamýšľa nad dôsledkami rozdelenia Česko-Slovenska na riešenie problémov životného prostredia. Mnoho závažných údajov obsahuje príspevok Petra Straku o vývine štátnej ochrany prírody v období r. 1989–1994. Autor konštatuje, že Slovenský ústav ochrany prírody bol jednoducho zrušený. Zaoberá sa tiež okolnosťami založenia Slovenskej agentúry životného prostredia. Na niekoľkých miestach publikácie sa stretávame s tematikou osobitnej štátnej správy pre životné prostredie. V stanovisku Spoločnosti pre trvalo udržateľný život k návrhu Zákona NR SR o horizontálnej integrácii štátnej správy z februára 1994 sa napr. uvádzia: "Integrácia úradov životného prostredia bude predstavovať úsporu finančných prostriedkov len v tom prípade, ak dojde k jej znefunkčneniu."

Prehľad mimovládnych environmentálnych organizácií na Slovensku podáva Mikuláš Huba, na popredné miesto stavia Slovenský zväz ochranovcov prírody a krajiny. Ochranaarske hnutie poskytlo platformu časti občanov s alternatívnym myšlením pred Novembrom 1989; publikácia sa dotýka aj diferenciácie ochranárskej obce, ktorá nastala potom. K dokumentom doby patrí aj vyhlásenie platformy Federácia-referendum-decentralizácia z novembra 1991.

V časti publikácie, venovanej pôsobeniu zelených v politike, zaujmú najmä úryvky z vystúpení poslancov na pôde Slovenskej národnej rady v rokoch 1990–1992. Napr. M. Huba sa dotkol aj otázok národnej kultúry a priebehu kultúrnosti národa do konkrétnej praxe: "V posledných dvoch desaťročiach spolu s priateľmi – ochranármi sme mláčili slovenskú pospolitosť slovom i činom vyzývali k tomu, aby sa ako národ prejavila. Dial sa však opak. Na všetko národné, od prírodnnej podstaty slovenskej krajiny cez medziľudské vzťahy medzi Slovákm, až po slovenskú ľudovú kultúru, hmotnú i nehmotnú, obyvateľ Slovenska pomaly a iste, bez zvláštnych výčitiek svedomia rezignoval." Vo vystúpení Petra Saba z marca 1992 je napr. návrh: "So zreteľom na vysokú nezamestnanosť máme príležitosť vyhlásiť slovenský New Deal, tak

ako prezident Roosevelt v čase vrcholnej hospodárskej krízy." Skúsenosti z pôsobenia vo funkcií poslanca Federálneho zhromaždenia r. 1990 obsahuje ďalší príspevok Pavla Šremera. Mikuláš Huba vo svojom vystúpení na pôde SNR v júli 1990 konštatoval klesajúcu závažnosť životného prostredia v programoch vládnych kabinetov. Vývin v oblasti ochrany prírody, ale aj územného plánovania, zánik významných inštitúcií v týchto oblastiach akoby poukazoval na všeobecne nízky záujem o odbornú problematiku tohto druhu.

Publikáciu uzatvárajú dva príspevky Juraja Podobu, jeden o vzťahu medzi médiami a environmentálnymi aktivitami, druhý o zápase medzi modernou a tradíciou. Pritom – najmä v prípade druhého príspevku – obsahuje vôbec nejde o materiál, ktorý by patril na koniec. Podobova štúdia mieri na podstatné problémy vývinu slovenskej spoločnosti. Autor vyslovuje názor, že zmena režimu r. 1989 na Slovensku bola skôr pragmatickým prispôsobením sa politickému vývoju, než uteľom vôlebov hodnotovej sebaidentifikácie. Snaží sa hodiť dynamiku spoločenských procesov na Slovensku okrem iného ako kultúrny a normatívno-hodnotový fenomén.

Igor Thurzo

Všetko o orchideách

Oldřich Potůček, Ľubor Čačko: **Všetko o orchideách**. Vydalo vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 1996. Vytlačila Neografia, a. s., Martin.

Orchidey – vstavačovité rastliny, ich atraktívnosť a populárnosť v celosvetovom meradle, exotická morfológia, zaujímavá biológia, citlivosť a vysoké nároky na optimálne životné prostredie, to všetko láka nielen botanikov, ochrancov prírody, ale v neposlednom rade aj environmentalistov a milovníkov krásy.

Na náš trh sa dostáva reprezentatív-

na publikácia o európskych orchideách. Autorom textu je Ing. Oldřich Potůček, fotografie Ing. Ľubora Čačka doplnajú Wolfgang Klauber a Ing. Jaroslav Vlčko, autorom kresieb je Andrej Huráňák.

Publikácia začína netradične, terminologickým slovníkom. V kapitole *Od rovnika za polárny kruh* sú uvedené vývojové centrá orchideí, medzi ktorémi je významná oblasť Stredozemného mora. Zrozumiteľným, pútavým "perom" píše autor o morfologických zvláštnostiach európskych orchideí, stavbe ich kvetu, kvetných orgánoch a gynosténiach niektorých druhov, čo dokumentujú aj kresby.

V kapitole *Zaujímavosti z biológie* sa dozvedáme o otázkach metabolismu, známej endotrofnej mykoríze orchideí